

Rachunek lambda w kategoriach kartezjańsko zamkniętych

Krzysiek Kapulkin

semestr letni 2009/10

1 Kategorie, funktory i naturalne transformacje

Definicja 1. Kategorię $\mathbb{C}$ tworzą klasa obiektów $\text{ob}(\mathbb{C})$ i klasa morfizmów $\text{mor}(\mathbb{C})$, przy czym zakładamy, że:

1. Każdy morfizm $f \in \text{mor}(\mathbb{C})$ posiada dziedzinę $\text{dom}(f) \in \text{ob}(\mathbb{C})$ oraz przeciwdziedzinę $\text{cod}(f) \in \text{ob}(\mathbb{C})$. Jeśli $X = \text{dom}(f)$, $Y = \text{cod}(f)$, to piszemy $f: X \longrightarrow Y$. Rodzinę wszystkich morfizmów o dziedzinie X i przeciwdziedzinie Y oznaczamy $\text{hom}_{\mathbb{C}}(X, Y)$. Jeśli f i g są dwoma morfizmami takimi, że $\text{cod}(f) = \text{dom}(g)$, to istnieje morfizm h taki, że $\text{dom}(h) = \text{dom}(f)$ oraz $\text{cod}(h) = \text{cod}(g)$ nazywany złożeniem $h = g \circ f$:

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{h} & C \\ & \searrow f & \nearrow g \\ & & B \end{array}$$

2. Dla każdego $X \in \text{ob}(\mathbb{C})$ istnieje morfizm *identycznościowy* $\text{id}_X \in \text{hom}_{\mathbb{C}}(X, X)$.
3. jeśli $f: X \longrightarrow Y$, to $\text{id}_Y \circ f = f \circ \text{id}_X = f$.
4. jeśli $f: X \longrightarrow Y$, $g: Y \longrightarrow Z$ i $h: Z \longrightarrow T$, to

$$h \circ (g \circ f) = (h \circ g) \circ f.$$

Przykłady 1.

- **0** to kategoria pusta ($\text{ob}(\mathbb{C}) = \text{mor}(\mathbb{C}) = \emptyset$).
- **1** to kategoria z jednym obiektem $*$ i jednym morfizmem id_* .
- **2** to kategoria z dwoma obiektami i jednym morfizmem nieidentycznościowym między nimi.
- **Sets** to kategoria, której obiektami są zbiory, a morfizmami funkcje.
- **Grp** to kategoria, której obiektami są grupy, a morfizmami homomorfizmy grup.
- **Monoids** to kategoria, której obiektami są monoidy, a morfizmami homomorfizmy monoidów.
- Powyższe dwa przykłady można uogólnić: niech $\mathbb{T}$ – teoria równościowa. Wówczas przez $\mathbf{Alg}(\mathbb{T})$ będziemy oznaczać kategorię $\mathbb{T}$ -algebr i ich homomorfizmów.

- Niech M (odp. G) będzie monoidem (odp. grupą). Wówczas M (odp. G) możemy traktować jako kategorię z jednym obiektem $*$, w której morfizmami są elementy monoidu (odp. grupy). Element neutralny pełni rolę identyczności, zaś mnożenie w monoidzie (odp. grupie) jest składaniem morfizmów.
- $\mathbf{Vect}_k$ to kategoria przestrzeni liniowych nad ustalonym ciałem k , w której morfizmami są przekształcenia liniowe.

- $\mathbf{Grph}$ to kategoria grafów. Przez graf rozumiemy tu czwórkę

$$(O, A, d: A \longrightarrow O, c: A \longrightarrow O),$$

gdzie O jest zbiorem wierzchołków, A zbiorem krawędzi, funkcja d przyporządkowuje krawędzi jej dziedzinę, zaś c jej przeciwdziedzinę. Morfizmem w kategorii grafów nazywamy takie przekształcenie

$$f: (O, A, d: A \longrightarrow O, c: A \longrightarrow O) \longrightarrow (O', A', d': A' \longrightarrow O', c': A' \longrightarrow O'),$$

że $d'(f(a)) = f(d(a))$ oraz $c'(f(a)) = f(c(a))$.

- $\mathbf{Top}$ to kategoria, której obiektami są przestrzenie topologiczne, a morfizmami przekształcenia ciągłe.
- Zbiór częściowo uporządkowany $\langle P, \leq \rangle$ możemy traktować jako kategorię. Jej obiektami są elementy P . Ponadto:

$$\text{hom}_{\mathbb{C}}(p, p') = \begin{cases} \{*\} & \text{jeśli } p \leq p' \\ \emptyset & \text{w przeciwnym przypadku} \end{cases}$$

- $\mathbf{Posets}$ to kategoria, w której obiektami są zbiory częściowo uporządkowane, zaś morfizmami funkcje monotoniczne (zachowujące porządek).
- $\mathbf{CPO}$ to kategoria, w której obiektami są zupełne porządki częściowe, zaś morfizmami funkcje ciągłe (w sensie Scotta).
- Niech $\mathbb{C}$ będzie kategorią. Kategorią *dualną* do $\mathbb{C}$ nazywamy kategorię $\mathbb{C}^{\text{op}}$ zdefiniowaną następująco: $\text{ob}(\mathbb{C}^{\text{op}}) = \text{ob}(\mathbb{C})$, zaś $\text{hom}_{\mathbb{C}^{\text{op}}}(X, Y) = \text{hom}_{\mathbb{C}}(Y, X)$.

Powiemy, że kategoria $\mathbb{C}$ jest *małą*, jeśli $\text{ob}(\mathbb{C})$ i $\text{mor}(\mathbb{C})$ są zbiorami.

Przykłady 2.

- Kategorie $\mathbf{0}$, $\mathbf{1}$ i $\mathbf{2}$ to kategorie małe.
- Grupa G rozważana jako kategoria jest kategorią małą.
- Zbiór uporządkowany $\langle P, \leq \rangle$ rozważany jako kategoria jest kategorią małą.

Definicja 2. Niech $\mathbb{C}$ i $\mathbb{D}$ będą kategoriami. *Funktorem* $F: \mathbb{C} \longrightarrow \mathbb{D}$ nazywamy parę przekształceń przyporządkowujących obiektom $\mathbb{C}$ obiekty $\mathbb{D}$, a morfizmom $\mathbb{C}$ morfizmy $\mathbb{D}$ spełniającą warunki:

1. Jeśli $f \in \text{mor}(\mathbb{C})$, to $F(\text{dom}(f)) = \text{dom}(F(f))$ oraz $F(\text{cod}(f)) = \text{cod}(F(f))$.
2. Dla każdego $X \in \text{ob}(\mathbb{C})$ zachodzi $F(\text{id}_X) = \text{id}_{F(X)}$.
3. Dla dowolnej składalnej pary morfizmów $f, g \in \text{mor}(\mathbb{C})$ zachodzi $F(g \circ f) = F(g) \circ F(f)$.

Przykłady 3.

- $U: \mathbf{Grp} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ to funktor „zapominania”. Grupie $\langle G, e, \circ \rangle$ przyporządkowujemy jej uniwersum G , a homomorfizmowi grup $f: \langle G, e, \circ \rangle \longrightarrow \langle G', e', \circ' \rangle$ funkcję $f: G \longrightarrow G'$.
- $U: \mathbf{CRng} \longrightarrow \mathbf{Ab}$ to funktor częściowego zapominania z kategorii pierścieni w kategorię grup abelowych. Pierścieniowi $\langle R, 0, +, \cdot \rangle$ przyporządkowujemy jego grupę addytywną $\langle R, 0, + \rangle$.
- $ab: \mathbf{Grp} \longrightarrow \mathbf{Ab}$ to funktor abelianizacji przyporządkowujący grupie jej abelianizację.
- $i: \mathbf{Grp} \longrightarrow \mathbf{Monoids}$ to włożenie kategorii grup w kategorię monoidów.
- $i: \mathbf{Sets}_{fin} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ to włożenie kategorii zbiorów skończonych w kategorię wszystkich zbiorów.
- $F: \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Grp}$ to funktor przyporządkowujący zbiorowi X grupę wolną na zbiorze wolnych generatorów X . Z definicji grupy wolnej (przez własność uniwersalną) mamy, że wówczas każda funkcja $f: X \longrightarrow Y$ rozszerza się jednoznacznie do homomorfizmu grup $F(f): F(X) \longrightarrow F(Y)$.
- $X \times (-): \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ to funktor mnożenia kartezjańskiego przez ustalony zbiór $X \in \mathbf{Sets}$. Obiektowi $A \in \mathbf{Sets}$ przyporządkowujemy zbiór $X \times A$, zaś funkcji $f: A \longrightarrow B$ funkcję $(id_X, f): X \times A \longrightarrow X \times B$ taką, że $(id_X, f)(x, a) = (x, f(a))$.
- $U: \mathbf{Top} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ to funktor zapominania przypisujący przestrzeni topologicznej $(X, \mathcal{O}(X))$ zbiór X , a przekształceniu ciągłemu $f: (X, \mathcal{O}(X)) \longrightarrow (Y, \mathcal{O}(Y))$ funkcję $f: X \longrightarrow Y$.
- $D: \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Top}$ to funktor przyporządkowujący zbiorowi X przestrzeń topologiczną $(X, \mathcal{O}(X))$, gdzie $\mathcal{O}(X)$ jest topologią dyskretną na X tj. każdy zbiór jest otwarty. Wówczas każda funkcja $f: X \longrightarrow Y$ może być traktowana jako przekształcenie ciągłe $f: (X, \mathcal{O}(X)) \longrightarrow (Y, \mathcal{O}(Y))$.

Funktor z kategorii $\mathbb{C}^{\text{op}}$ do kategorii $\mathbb{D}$ nazywamy często *funktorem kontrawariantnym* z $\mathbb{C}$ do $\mathbb{D}$. Wtedy o „zwykłym” funktorze mówimy, że jest *kowariantny*.

- $\mathcal{P}: \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ funktor zbioru potęgowego jest funktorem kontrawariantnym. Przyporządkowuje on zbiorowi $X \in \mathbf{Sets}$ jego zbiór potęgowy $\mathcal{P}(X)$. Niech $f: X \longrightarrow Y$ będzie funkcją. Wówczas $\mathcal{P}(f): \mathcal{P}(Y) \longrightarrow \mathcal{P}(X)$ jest funkcją przeciwobrazu, tj. dla $A \in \mathcal{P}(Y)$ mamy: $\mathcal{P}(f)(A) = f^{-1}(A)$.

Możemy zdefiniować kategorię **Cat** następująco:

- jej obiektami będą wszystkie małe kategorie.
- jej morfizmami będą funktory.

Definicja 3. Niech $\mathbb{C}, \mathbb{D}$ będą kategoriami, zaś $F, G: \mathbb{C} \longrightarrow \mathbb{D}$ funktorami. *Naturalną transformacją* $\tau: F \longrightarrow G$ nazywamy rodzinę morfizmów w $\mathbb{D}$ indeksowaną obiektami $\mathbb{C}$ tj.

$$\tau = \{\tau_C: F(C) \longrightarrow G(C)\}_{C \in \text{ob}(\mathbb{C})}$$

taką, że dla dowolnego morfizmu $f: C \longrightarrow D$ kwadrat

$$\begin{array}{ccc} F(C) & \xrightarrow{\tau_C} & G(C) \\ F(f) \downarrow & & \downarrow G(f) \\ F(D) & \xrightarrow{\tau_D} & G(D) \end{array}$$

jest przemienny.

Przykłady 4.

- Niech $F: \mathbb{C} \longrightarrow \mathbb{D}$ będzie funktorem. Definiujemy transformację identyczościową $id_F: F \longrightarrow F$ jako $id_F = \{id_{F(C)}: F(C) \longrightarrow F(C)\}_{C \in \text{ob}(\mathbb{C})}$. Przemienność kwadratu:

$$\begin{array}{ccc} F(C) & \xrightarrow{id_{F(C)}} & F(C) \\ F(f) \downarrow & & \downarrow F(f) \\ F(D) & \xrightarrow{id_{F(D)}} & F(D) \end{array}$$

wynika bezpośrednio z definicji kategorii.

- Niech $X \times (-), Y \times (-): \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ będą funktorami mnożenia kartezjańskiego. Wówczas dowolna funkcja $f: X \longrightarrow Y$ indukuje naturalną transformację τ_f tych funktorów. Mamy bowiem $\tau_f = \{\tau_A: X \times A \longrightarrow Y \times A\}_{A \in \mathbf{Sets}}$, gdzie $\tau_A = f \times id_A$. Niech $a: A \longrightarrow B$ będzie funkcją. Wówczas przemienność kwadratu:

$$\begin{array}{ccc} X \times A & \xrightarrow{f \times id_A} & Y \times A \\ id_X \times a \downarrow & & \downarrow id_Y \times a \\ X \times B & \xrightarrow{f \times id_B} & Y \times B \end{array}$$

jest oczywista.

- Niech $1_{\mathbf{Sets}}: \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ to funktor identyczościowy, zaś $\mathcal{P}: \mathbf{Sets} \longrightarrow \mathbf{Sets}$ niech będzie funktorem potęgowym. Określamy wówczas naturalną transformację $\tau: 1_{\mathbf{Sets}} \longrightarrow \mathcal{P}$ jako $\tau = \{\tau_X: X \longrightarrow \mathcal{P}(X)\}_{X \in \mathbf{Sets}}$, gdzie $\tau_X(x) = \{x\}$.
- Niech $id_{\mathbf{Vect}_k}, (-)^{**}: \mathbf{Vect}_k \longrightarrow \mathbf{Vect}_k$ będą odpowiednio funktorem identyczościowym i funktorem przyporządkowującym przestrzeni liniowej jej drugą przestrzeń sprzężoną (tj. $V^{**} = \text{hom}(\text{hom}(V, k), k)$). Określamy naturalną transformację $ev: id_{\mathbf{Vect}_k} \longrightarrow (-)^{**}$ jako: $ev = \{ev_V: V \longrightarrow V^{**}\}_{V \in \mathbf{Vect}_k}$, gdzie $ev_V(v)(f) = f(v)$ dla $v \in V$ i $f \in \text{hom}(V, k)$.

2 Własności morfizmów

Niech $f: C \longrightarrow D$ będzie morfizmem w kategorii $\mathbb{C}$. Powiemy, że f jest:

- *monomorfizmem*, jeśli dla dowolnych morfizmów $g, h: B \longrightarrow C$ mamy:

$$f \circ g = f \circ h \quad \Rightarrow \quad g = h;$$

- *epimorfizmem*, jeśli dla dowolnych morfizmów $g, h: D \longrightarrow E$ mamy:

$$g \circ f = h \circ f \quad \Rightarrow \quad g = h;$$

- *retrakcją*, jeśli istnieje taki morfizm $g: D \longrightarrow C$, że $f \circ g = id_D$;
- *sekcją*, jeśli istnieje taki morfizm $g: D \longrightarrow C$, że $g \circ f = id_C$.
- *izomorfizmem*, jeśli istnieje morfizm $g: D \longrightarrow C$ taki, że $f \circ g = id_D$ oraz $g \circ f = id_C$.

Łatwo zauważyć, że pojęcia monomorfizmu i epimorfizmu, jak również retrakcji i sekcji są pojęciami dualnymi, tzn. monomorfizm (retrakcja) w $\mathbb{C}$ jest epimorfizmem (odp. sekcją) w $\mathbb{C}^{op}$ i na odwrót: epimorfizm (sekcja) w $\mathbb{C}$ jest monomorfizmem (odp. retrakcją) w $\mathbb{C}^{op}$.

Przykłady 5.

- Monomorfizmy w **Sets** to funkcje różnowartościowe. Epimorfizmy w **Sets** to funkcje „na”. Izomorfizmy w **Sets** to bijekcje.
- W ogólności, morfizm, który jest mono i epimorfizmem, nie musi być izomorfizmem. Jako przykład możemy wziąć włożenie $i: \mathbb{N} \longrightarrow \mathbb{Z}$ w kategorii **Monoids**.

3 Konstrukcje w kategoriach

Niech $\mathbb{C}$ będzie kategorią. Obiekt $1 \in \mathbb{C}$ ($0 \in \mathbb{C}$) nazywamy *obiektem końcowym* (odp. *obiektem początkowym*), jeśli dla każdego obiektu $C \in \mathbb{C}$ istnieje dokładnie jeden morfizm $!: C \longrightarrow 1$ (odp. $!: 0 \longrightarrow C$).

Łatwo zauważyć, że obiekt końcowy (początkowy), jeśli istnieje, to jest wyznaczony jednoznacznie z dokładnością do izomorfizmu. Mianowicie, przypuśćmy, że X i Y są dwoma obiektami końcowymi (początkowymi) w $\mathbb{C}$. Wówczas istnieje dokładnie jeden morfizm $f: X \longrightarrow Y$ oraz dokładnie jeden morfizm $g: Y \longrightarrow X$. Oczywiście, $f \circ g = id_Y$ oraz $g \circ f = id_X$, stąd X i Y są izomorficzne.

Można też zauważyć, że obiekt końcowy w $\mathbb{C}$ jest obiektem początkowym w $\mathbb{C}^{op}$ i na odwrót: obiekt początkowy w $\mathbb{C}$ jest obiektem końcowym w $\mathbb{C}^{op}$.

Przykłady 6.

- Obiektem początkowym w kategorii zbiorów **Sets** jest zbiór pusty $\emptyset$. Obiektem końcowym w **Sets** jest dowolny singleton $\{*\}$.
- Obiektem początkowym i końcowym w kategorii grup **Grp** jest grupa jednoelementowa $\{*\}$.
- W kategorii ciał **Fields** nie istnieje obiekt końcowy. Wynika to bezpośrednio z faktu, że wśród aksomatów ciała zakładamy: $0 \neq 1$. W kategorii tej nie istnieje również obiekt początkowy, bowiem ciała mogą mieć różne charakterystyki.
- Rozważmy dowolną kategorię zbudowaną na posocie $\mathcal{P} = \langle P, \leq \rangle$. Wówczas obiektem końcowym (odp. początkowym) w $\mathcal{P}$ jest element największy (odp. najmniejszy) w P , o ile taki element istnieje. W przeciwnym przypadku $\mathcal{P}$ nie posiada obiektu końcowego (odp. początkowego)

Niech $\mathbb{C}$ będzie kategorią. *Produktem binarnym* obiektów $X, Y \in \mathbb{C}$ nazywamy obiekt oznaczany $X \times Y$, który wraz z morfizmami $\pi_X: X \times Y \longrightarrow X$ i $\pi_Y: X \times Y \longrightarrow Y$ ma następującą własność:

Dla każdego obiektu Z oraz morfizmów $f_X: Z \rightarrow X$ i $f_Y: Z \rightarrow Y$ istnieje dokładnie jeden morfizm $f: Z \rightarrow X \times Y$ spełniający warunki $f_X = \pi_X \circ f$ oraz $f_Y = \pi_Y \circ f$ tzn. uprzemienniający oba trójkąty w poniższym diagramie:

$$\begin{array}{ccccc} & & X & \xleftarrow{\pi_X} & X \times Y & \xrightarrow{\pi_Y} & Y \\ & & \swarrow & & \uparrow & & \searrow \\ & & f_X & & \langle f_X, f_Y \rangle & & f_Y \\ & & & & \downarrow & & \\ & & & & Z & & \end{array}$$

Niech $\mathbb{C}$ będzie kategorią. *Koproduktem binarnym* obiektów $X, Y \in \mathbb{C}$ nazywamy obiekt oznaczany $X + Y$, wraz z morfizmami $i_X: X \rightarrow X + Y$ i $i_Y: Y \rightarrow X + Y$, który spełnia następujący warunek:

Dla każdego obiektu Z oraz morfizmów $f_X: X \rightarrow Z$ i $f_Y: Y \rightarrow Z$ istnieje dokładnie jeden morfizm $f: X + Y \rightarrow Z$ o własnościach $f_X = f \circ i_X$ oraz $f_Y = f \circ i_Y$ tzn. uprzemienniający oba trójkąty w poniższym diagramie:

$$\begin{array}{ccccc} X & \xrightarrow{i_X} & X + Y & \xleftarrow{i_Y} & Y \\ & \searrow & \downarrow & \swarrow & \\ & f_X & \langle f_X, f_Y \rangle & f_Y & \\ & & Z & & \end{array}$$

Analogicznie jak powyżej możemy stwierdzić, że produkt i koprodukt binarny wyznaczone są z dokładnością do izomorfizmu (proste sprawdzenie pozostawiamy Czytelnikowi). Ponadto są pojęciami dualnymi, tj. produkt w $\mathbb{C}$ jest koproduktem w $\mathbb{C}^{\text{op}}$ oraz koprodukt w $\mathbb{C}$ jest produktem w $\mathbb{C}^{\text{op}}$.

Przykłady 7.

- W kategorii zbiorów **Sets** produkt binarny to iloczyn kartezjański dwóch zbiorów, zaś koprodukt binarny to suma rozłączna, czyli zbiór $\{0\} \times X \cup \{1\} \times Y$.
- W kategorii grup abelowych **Ab** produkt i koprodukt binarny to iloczyn kartezjański grup, z działaniami wykonywanymi po współrzędnych.
- W kategorii definiowanej przez zbiór częściowo uporządkowany $\mathcal{P} = \langle P, \leq \rangle$ produkty dane są przez operację kresu górnego $\sqcap$, zaś koprodukty przez kresy dolne $\sqcup$.
- W kategorii ciał **Fields** nie istnieją produkty, bowiem w każdym ciele zachodzi:

$$a \cdot b = 0 \quad \implies \quad a = 0 \quad \text{lub} \quad b = 0.$$

Jednak w produkcie ciał mielibyśmy dwa niezerowe elementy: $(1, 0)$ i $(0, 1)$, których iloczyn dawałby 0 w wyniku.

Niech teraz $\mathbb{C}$ będzie dowolną kategorią z produktami binarnymi. Powiemy, że $\mathbb{C}$ ma *obiekty wykładnicze*, jeśli dla dowolnej pary obiektów $A, B \in \text{ob}(\mathbb{C})$ istnieje obiekt $B^A \in \text{ob}(\mathbb{C})$ wraz z morfizmami $\text{eval}_{A,B}: B^A \times A \rightarrow B$ (tworzącymi naturalną transformację) o tej własności, że dla dowolnego $f: C \times A \rightarrow B$ istnieje dokładnie jeden morfizm $\text{curry}(f): C \rightarrow B^A$, który uprzemiennia poniższy diagram:

$$\begin{array}{ccc} & B^A & \\ & \uparrow & \\ & \text{curry}(f) & \\ & \downarrow & \\ & C & \\ & & \\ & & B^A \times A \xrightarrow{\text{eval}} B \\ & & \uparrow \\ & & \text{curry}(f) \times 1_A \\ & & \downarrow \\ & & C \times A \xrightarrow{f} B \end{array}$$

Przykłady 8.

- W kategorii **Sets** obiektem wykładniczym Y^X jest zbiór wszystkich funkcji o dziedzinie X i przeciwdziedzinie Y .
- Kategoria **Cat** ma obiekty wykładnicze: $\mathbb{D}^{\mathbb{C}}$ możemy zdefiniować jako kategorię funktorów $F: \mathbb{C} \longrightarrow \mathbb{D}$, w której morfizmami są naturalne transformacje.
- Algebra Heytinga rozpatrywana jako kategoria ma obiekty wykładnicze dane przez $a \rightarrow b$. Istotnie, patrząc na algebry Heytinga z punktu widzenia logiki, `eval` możemy zinterpretować jako regułę eliminacji implikacji (modus ponens), zaś `curry` wyraża regułę wprowadzania implikacji.
- W **CPO** obiektami wykładniczymi są przestrzenie funkcji ciągłych $[D \Rightarrow E]$, z uporządkowaniem „po współrzędnych”.

4 Kategorie kartezjańsko zamknięte

Kategorię nazywamy *kartezjańsko zamkniętą*, jeśli ma:

1. produkty binarne,
2. obiekt końcowy,
3. obiekty wykładnicze.

Przykłady 9.

- Kategoria **Sets** jest kategorią kartezjańsko zamkniętą.
- Kategoria **Posets** jest kategorią kartezjańsko zamkniętą.
- Kategoria **CPO** jest kartezjańsko zamkniętą.
- Kategoria **Cat** jest kategorią kartezjańsko zamkniętą.
- **(Giuseppe Rosolini)**. Kategoria **PERs**, której obiektami są pary: zbiór z częściową relacją równoważności (tj. relacją, która jest symetryczna i przechodnia, ale niekoniecznie zwrotna), zaś morfizmami funkcje zachowujące relacje, jest kategorią kartezjańsko zamkniętą. Obiektem wykładniczym dla pary obiektów: $\langle A, R \rangle, \langle B, S \rangle$ jest zbiór wszystkich funkcji z A do B z relacją $[R \longrightarrow S]$, gdzie $f[R \longrightarrow S]g$ wtedy i tylko wtedy, gdy f i g indukują te same funkcje na klasach abstrakcji $A/R \longrightarrow B/S$.

5 Składnia rachunku lambda z typami prostymi

Typy. Zakładamy, że dany jest zbiór *symboli typów* S . Nad S definiujemy *zbiór typów* jako najmniejszy zbiór taki, że

1. każdy symbol typu jest typem.
2. jeśli T_1 i T_2 są typami, to $T_1 \longrightarrow T_2$ też jest typem.

Termy. Następnie definiujemy zbiór termów nad *zbiorem stałych* C . Każdy term jest etykietowany: napis $t: T$ oznacza, że term t jest typu T . Każdy term $t: T$ posiada też zbiór zmiennych wolnych $FV(t)$.

Zbiór termów to najmniejszy zbiór taki, że:

1. (*stałe*) każda stała $z \in C$, $c \in C$ jest termem; przy tym $FV(c) = \emptyset$;
2. (*zmiennie*) dla każdego typu T mamy przeliczalny zbiór zmiennych typu T : $x_1 : T$, $x_2 : T, \dots$; dla zmiennych $FV(x_i) = \{x_i : T\}$;
3. (*aplikacje*) jeśli $t : (T_1 \longrightarrow T_2)$ i $s : T_1$ są termami to $(ts) : T_2$ też jest termem; określamy $FV(ts) = FV(t) \cup FV(s)$;
4. (λ -*abstrakcje*) jeśli $t : T_2$ jest termem a $x : T_1$ zmienną to $\lambda x.t : T_1 \longrightarrow T_2$ też jest termem; przyjmujemy $FV(\lambda x.t) = FV(t) \setminus \{x : T_1\}$.

Termy rachunku λ utożsamiamy zawsze, gdy różnią się tylko zmiennymi związanymi (α -konwersja). W szczególności, termy $\lambda x.xy$ i $\lambda x'.x'y$ uważamy za równe, zaś termy $\lambda x.xy$ i $\lambda x.xy'$ za różne.

Podstawienie. Definiujemy *podstawienie*

$$t[s/x] : T_2$$

termu $s : T_1$ na zmienną wolną $x : T_1$ w termie $t : T_2$. Jest to „wstawienie” termu $s : T_1$ we wszystkie wystąpienia wolne zmiennej $x : T_1$, ale tak, by zmienne $z : T_1$ nie zostały przy tym związane. Dokładniej:

$$t[s/x] = \begin{cases} s & \text{gdy } t : T_2 \text{ jest zmienną } x : T_1, \\ t & \text{gdy } t : T_2 \text{ jest zmienną różną od } x : T_1, \\ t_1[s/x]t_2[s/x] & \text{gdy } t = t_1t_2 : T_2, \\ t & \text{gdy } t = \lambda x.t_1 : T_2, \\ \lambda y.t_1[s/x] & \text{gdy } t = \lambda y.t_1 : T_2 \text{ oraz } y \notin FV(s). \end{cases}$$

Ponieważ utożsamiamy dwa termy, jeśli różnią się tylko zmiennymi związanymi, zawsze możemy tak dobrać term t_1 i zmienną y , by $t = \lambda y.t_1 : T_2$ oraz by $y \notin FV(s)$.

Podobnie możemy zdefiniować *jednoczesne podstawienie*

$$t[s_1/x_1, \dots, s_n/x_n] : T$$

termów $s_1 : T_1, \dots, s_n : T_n$, na zmienne $x_1 : T_1, \dots, x_n : T_n$ w termie $t : T$.

6 Semantyka rachunku lambda

Interpretacje. Pokażemy, że kategorie kartezyjańsko zamknięte są „dostatecznie bogatymi uniwersami”, by można w nich było interpretować rachunek lambda.

Niech $\mathbb{C}$ będzie kategorią kartezyjańsko zamkniętą. Zakładamy teraz, że w $\mathbb{C}$ mamy ustalone: obiekt końcowy $\mathbf{1}$, produkty binarne i obiekty wykładnicze.

Interpretacja języka przyporządkowuje każdemu symbolowi typu S obiekt $\llbracket S \rrbracket$. Interpretację rozszerzamy do interpretacji wszystkich typów w ten sposób, by

$$\llbracket T_1 \longrightarrow T_2 \rrbracket = \llbracket T_2 \rrbracket^{\llbracket T_1 \rrbracket}.$$

Ponadto dla każdej stałej $c : T$, wybieramy morfizm

$$\llbracket c \rrbracket : \mathbf{1} \longrightarrow \llbracket T \rrbracket.$$

Interpretacja ta rozszerza się do interpretacji wszystkich termów w następujący sposób. Dla zbioru zmiennych $\Gamma = \{x_1 : T_1, \dots, x_n : T_n\}$ określamy

$$\llbracket \Gamma \rrbracket = \llbracket T_1 \rrbracket \times \dots \times \llbracket T_n \rrbracket$$

Interpretacją termu $t : T$ będzie morfizm:

$$\llbracket t \rrbracket : \llbracket FV(t) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T \rrbracket$$

zdefiniowany następująco:

1. $\llbracket x \rrbracket$ jest identycznością na $\llbracket T \rrbracket$ dla dowolnej zmiennej $x: T$;
2. jeśli $\llbracket t \rrbracket: \llbracket FV(t) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket^{\llbracket T_1 \rrbracket}$ oraz $\llbracket s \rrbracket: \llbracket FV(s) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_1 \rrbracket$, to morfizm

$$\llbracket ts \rrbracket: \llbracket FV(ts) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket$$

jest złożeniem

$$\text{eval}_{\llbracket T_1 \rrbracket, \llbracket T_2 \rrbracket} \circ \langle \llbracket t \rrbracket \circ \pi_t, \llbracket s \rrbracket \circ \pi_s \rangle: \llbracket FV(ts) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket^{\llbracket T_1 \rrbracket} \times \llbracket T_1 \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket,$$

gdzie π_s i π_t są rzutowaniami z $\llbracket FV(ts) \rrbracket$ odpowiednio na $\llbracket FV(s) \rrbracket$ oraz $\llbracket FV(t) \rrbracket$;

3. dla $\llbracket t \rrbracket: \llbracket FV(t) \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket$ oraz zmiennej $x: T_1$, określamy interpretację $\lambda x.t$ jako morfizm

$$\llbracket \lambda x.t \rrbracket = \text{curry} \llbracket t \rrbracket: \llbracket FV(t) \setminus \{x: T_1\} \rrbracket \longrightarrow \llbracket T_2 \rrbracket^{\llbracket T_1 \rrbracket}.$$

Podstawienie. Niech $\Gamma = \langle x_1:S_1, x_2:S_2, \dots, x_n:S_n \rangle$, $\Delta = \langle y_1:T_1, y_2:T_2, \dots, y_k:T_k \rangle$ będą kontekstami. *Jednoczesnym podstawieniem* nazywamy n -tkę $\sigma = \langle t_1, t_2, \dots, t_k \rangle$ o tej własności, że dla dowolnego $1 \leq i \leq k$ zachodzi $\Gamma \vdash t_i: T_i$. Interpretacją takiego podstawienia jest morfizm:

$$\llbracket \sigma \rrbracket = \langle \llbracket t_1 \rrbracket, \llbracket t_2 \rrbracket, \dots, \llbracket t_k \rrbracket \rangle,$$

zaś interpretacją wyniku podstawienia $t[\sigma] = t[t_1/y_1, t_2/y_2, \dots, t_k/y_k]: T$, jest złożenie morfizmów:

$$\llbracket t \rrbracket \circ \llbracket \sigma \rrbracket: \llbracket \Delta \rrbracket \longrightarrow \llbracket \Gamma \rrbracket \longrightarrow \llbracket T \rrbracket.$$

Twierdzenie 1. (o poprawności). *Semantyka rachunku lambda w kategoriach kartezyjańsko zamkniętych ma takie własności:*

(β) Jeśli $\Gamma, x: T_1 \vdash t: T_2$ oraz $\Gamma \vdash s: T_1$, to $\llbracket (\lambda x.t)s \rrbracket = \llbracket t[s/x] \rrbracket$.

(η) Jeśli $\Gamma \vdash T_1 \longrightarrow T_2$, to $\llbracket \lambda x.tx \rrbracket = \llbracket t \rrbracket$.

Dowód: Zaczniemy od β -równoważności. Mamy następujący ciąg równości:

$$\begin{aligned} \llbracket (\lambda x.t)s \rrbracket &= \text{eval}_{\llbracket T_1 \rrbracket, \llbracket T_2 \rrbracket} \circ \langle \text{curry}(\llbracket t \rrbracket), \llbracket s \rrbracket \rangle = && \text{(produkt)} \\ &= \text{eval}_{\llbracket T_1 \rrbracket, \llbracket T_2 \rrbracket} \circ (\text{curry}(\llbracket t \rrbracket) \times 1_{\llbracket T_1 \rrbracket}) \circ \langle 1_{\llbracket \Gamma \rrbracket}, \llbracket s \rrbracket \rangle = && \text{(eval)} \\ &= \llbracket t \rrbracket \circ \langle 1_{\llbracket \Gamma \rrbracket}, \llbracket s \rrbracket \rangle = && \text{(podstawienie)} \\ &= \llbracket t \rrbracket \circ \llbracket \langle \vec{x}, s \rangle \rrbracket = && \text{(podstawienie)} \\ &= \llbracket t[s/x] \rrbracket \end{aligned}$$

By pokazać, że η -równoważne termy są nierozróżnialne przy interpretacji w kategoriach kartezyjańsko zamkniętych, rozpatrzmy następujący ciąg równości:

$$\begin{aligned} \llbracket \lambda x.tx \rrbracket &= \text{curry}(\llbracket tx \rrbracket) = && \text{(definicja eval)} \\ &= \text{curry}(\text{eval}_{\llbracket T_1 \rrbracket, \llbracket T_2 \rrbracket} \circ (\llbracket t \rrbracket \times 1_{\llbracket T_1 \rrbracket})) = \\ &= \llbracket t \rrbracket \end{aligned} \quad \square$$

Prawdziwe jest również twierdzenie odwrotne (o pełności), stwierdzające, że jeśli dana równość zachodzi w dowolnej kategorii kartezyjańsko zamkniętej, to jest dowodliwa syntaktycznie. Podobnie jak w klasycznej teorii modeli, dowód polega na zbudowaniu odpowiedniej konstrukcji z termów (modulo β - i η -równoważność), zwanej *kategorią syntaktyczną* lub *klasyfikującą*. Obiektami takiej kategorii są konteksty, zaś morfizmami podstawienia. Łatwo sprawdzić, że taka kategoria jest kartezyjańsko zamknięta, a jako konstrukcja z termów spełnia tylko niezbędne równości.